

Bilag 4.

De samvirkende Sogneraadforeninger.

Den 3. Oktober 1917.

Ved Skrivelse af 17. August d. A. har Indenrigsministeriet fremsendt til Erklæring en af „Den danske Købstadforening“ paa Købstadmødet den 29.—30. Juni d. A. vedtagen Resolution angaaende Revision af Lovgivningen om kommunale Dyrtidsforanstaltninger.

Saaledes foranlediget skal „De samvirkende Sogneraadforeninger“ tillade sig at udtale, at man ikke finder det paakrævet at afstikke en Grænse mellem, hvilke Opgaver der bør løses af Staten, og hvilke der bør overføres til Kommunerne, derimod finder man det mere formaalistjenukt at følge den nu i en Aarrække indslaaede Vej, hvorefter Staten i hvert enkelt Tilfælde bestemmer, hvorledes Udgifterne bør fordeles mellem Stat og Kommune.

Der synes at være en Tilbøjelighed hos „Den danske Købstadforening“ i Retning af at kaste saa mange Opgaver som muligt og deraf flydende Udgifter over paa Staten. „De samvirkende Sogneraadforeninger“ sympatiserer ikke med disse Bestræbelser, der ikke, hvis de kommer til Udførelse, vil fremme Økonomi og Sparsommelighed, da det er en Kendsgerning, at Statskassens Administration er og maa blive betydelig dyrere end Kommunernes.

Hvad angaar den Revision af Dyrtidsloven af 28. December 1916, som Købstadforeningen bringer i Forslag i de 3 herom opstillede Punkter, skal man udtale, at „De samvirkende Sogneraadforeninger“ ikke ønsker en Revision i den af Købstadforeningen antydede Retning, som paa alle Punkter kræver flere og flere Udgifter.

Det maa dog vel erkendes, at neppe noget Land i Europa har baaret den af Verdenskrigen foraarsagede Nød med større Offervillighed end det danske Folk, og at Trangen hidtil er afhjulpet paa forsvarlig Maade, takket være alle samvirkende Faktorer og ikke mindst det ydende Landbrug.

Den nugældende Dyrtidslov af 28. December f. A. giver de kommunale Raad Ret til at vælge, om Dyrtidshjælp skal komme alle til gode, saavel rige som fattige Beboere indenfor Kommunen, eller om den kun bliver til Bedste for de ved Dyrtiden vanskeligt stillede Beboere. Paa dette Omraade har Kommunerne frit Valg, og man maa ønske denne Frihed opretholdt og ikke forlange Ensartethed i Behandlingen af disse Anliggender mellem Kommunerne indbyrdes, da Forhold og Livsvilkaar nu en Gang er og bliver forskellige i de forskellige Egne og Landsdele.

Ingen kan være blind for, at Aarets ringe Høst vil medføre i det kommende Aar et Tab for Landet af flere Hundrede Millioner Kroner, og under disse Omstændigheder virker det noget overraskende, at Købstadforeningens Henvendelse til Regeringen intet andet indeholder end paa alle Punkter gentaget Krav om mere og mere og det straks.